DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV. ZATURDAG den 27sten JANUARY, 1827. N. 4

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Mengelingen.

Bucharest, 12*den Aug.*—In eene zitting van het genootschap ten behoeve der Grieken gehouden, werd het volgende berigt van een uit Morea teruggekomen Philhelleen voorgelezen:

"De zedelŷke toestand der Grieksche natie is over het algemeen geruststellend en geschikt, om de grootste hoop op het eindelŷk gelukken hunner strevingen te doen opvatten. Men vindt bŷ dat volk veel natuurlyk verstand, en zeker zoo veel eerlŷkheid en de redelŷkheid, als bŷ de meeste volken van Europa. Op onze reis in het binnenste van Morea vonden wŷ bestendig verspreide soldaten en boeren, welker woningen en oogst door de Turken waren verbrand geworden. Deze ongelukkige Grieken hadden zich, sedert verscheidene maanden, in de bergen opgehouden; wŷ hadden geen eskorte en nogtans heeft men ons nergens beroofd, ja het is ons genoegzaam niet gebeurd, dat men bŷ ons gebedeld heeft.

"Gedurende een verblŷf van ruim zes maanden te Napoli di Romania, eene stad van 14 duizend inwoners, hebben wy slechts eenmaal van diefstal hooren spreken, en zulks zonder dat aldaar, tot den 1sten Mei dezes jaars, noch geregt noch politie bestond. Eerst sedert de vestiging der nieuwe regering, is er een strafgeregt ingevoerd; mondelinge en openbare regtspleging is bŷ de inrigting daarvan tot grond gelegd, en, den 18den Mei, is het eerste vonnis uitgesproken, dat, tot dus verre, sedert den aanvang der nieuwe Grieksche regering, door eene geregelde regtbank is geveld geworden.

"De oprigting van verscheidene scholen van wederkerig onderwŷs moet reeds tot verbetering van den zedelŷken toestand des Griekschen volks hebben bŷgedragen. Eene derzelve is te Napoli, en twee zŷn te Athene en Megera gevestigd. Zŷ worden met de grootste vlŷt bezocht, zoo wel door de kinderen, welke er zich in menigte heen begeven, als zelfs door jonge papas (*priesters*), welke zich niet te groot achten, om zich aan eenen onderwŷzer van 8 à 10 jaren te onderwerpen. De gemakkelŷkheid, waarmede de kinderen leeren lezen en schrŷven, overtreft alles, wat wŷ van dien aard in ons westersch land hebben. Een Engelschman, welke zich, sedert langen tŷd: met een menschlievend doel, te Napoli nedergezet heeft, heeft mŷ verzekerd, dikwerf gezien te hebben, dat kinderen in drie maanden, zamenhangend hebben leeren lezen; de meesten konden, na een jaar, lezen en schrŷven. Ik geloof, over het algemeen, dat, bŷ alle deszelfs gebreken, er geen volk is, dat voor zulke snelle vorderingen vatbaar is, als men van de Grieken mag verwachten, zoo eerst eenmaal de rust slechts onder hen verzekerd zŷn zal. De gebreken, welke hun zŷn te wŷten, treft men meer onder de oude primaten, dan in de massa des volks, waarover men zich volstrekt niet verwonderen moet, wanneer men in het oog houdt, dat op deze primaten voornamelŷk de dwingelandŷ der Turken drukte. In de diepste slavernŷ gezonken, was het natuurlŷk, dat zy zich eindelŷk het grootste deel van de ondeugden hunner meesters eigen maakten, zonder dezen zelfs ooit in derzelver weinige goede eigenschappen na te bootsen."—*Arnhemsche Kourant.*

DE VERNIEUWDE INQUISITIE.

In het jaar 1808 werd door Napoleon de *inquisitie afgeschaft*: deze afschaffing werd in 1812 door de *Spaansche Cortes gewettigd* en bekrachtigd.

In het jaar 1826 wordt door de regering van Ferdinand *den zevenden*, den *absoluten koning*, door de gratie—niet van God maar—van het Heilige Verbond, een eerlŷk, braaf man, omdat hy niet geregeld in de mis gaat, als ketter ter dood gebragt, met alle de formaliteiten van een *Auto da fé.*

Is er nu wel, sedert de zeventiende eeuw, veel voor de beschaving en verlichting gewonnen, wanneer *zulke daden* de bekrachtiging en goedkeuring van eenen koning mogen wegdragen.

Is de Roomsche, zich noemende Katholŷke, kerk wel sedert de zestiende eeuw veel vooruitgegaan, wanneer hare Priesters zulke daden wettigen en heiligen?

Heeft de Protestant dan tegenwoordig niets te vreezen, wanneer men door allerlei middelen, door list, bedrog en omkooping—door geweld vermag men nog niet—de leer dier kerke zoekt uit te breiden?

Is voor den Protestant—vereeniging wil ik niet zeggen, maar—stilstand van wapenen mogelŷk, wanneer de *Roomsche* kerk in *niets* van hare oude stellingen afwŷkt, en zulks zeer wel, in de negentiende eeuw, door het *quasi* regterlŷk ter dood brengen van ketters,—doet blŷken? Wanneer zich *deze* gruwelen, de *Auto da fé's*, door Innocentius III. voor 600 jaren begonnen, door de Pauzen der vŷftiende en zestiende eeuw goedgekeurd en geheiligd,—tegenwoordig vernieuwen, mag men dan niet vreezen, dat ook eene andere stelling dier kerk,—*aan de ketters mag men geen woord houden*—in deze eeuw zal ter bane gebragt worden? (Men wil toch in alles tot het zalige *oude* terugkeeren). En wanneer dit geschiedt, zal dan eene Protestantsche Mogendheid, die een *concordaat* met *Rome* sluiten wil, staat kunnen maken op de vervulling van deszelfs voorwaarden? Mag niet de Paus, wanneer het met zŷne belangen—die altŷd ook de belangen der kerk zŷn—overeenkomt, zŷne geloovigen van alle hunne verpligtingen aan eenen ketterschen Vorst ontslaan?—*Hŷ behoeft immers dezen geen woord te houden.*

Ja! zal men zeggen: deze leer was geschikt voor de vŷftiende eeuw, voor het Concilie van *Konstantz*, maar tegenwoordig! in de negentiende!

En in welke eeuw behoort dan het regterlŷk vermoorden van ketters te huis? Immers ook in de dertiende, en vooral in de zestiende? Wie zou gezegd hebben, dat zich deze gruwel in de negentiende zou *kunnen* vernieuwen!

De *inquisitie* bestond in *Spanje* tot in 1808. Maar hoe zeer zŷ altŷd het licht bleef weren, en als zoodanig eene vloekwaardige instelling bleef, brandstapels had zŷ, bŷ hare afschaffing, in geene negentig jaren ontstoken. Het was aan de negentiende eeuw voorbehouden om weder bloedige offers aan den *Moloch* van het Romanismus te brengen!

Protestantsche Vorsten en Volken! weest op uwe hoede! De geest van Gregorius VII., van Innocentius III., van Torquemada, van Loŷola, van Filips II., van Alva en Ferdinand II.—die geest van bloedige vervolging om de Godsdienst *bestaat nog*, en *groeit aan.* Geeft hem voet, en gŷ zult zien, hoe hŷ zal trachten de oude brandstapels weder te ontsteken. Weest omzigtig in alle betrekkingen met *Rome*; de moordenaars der *Albigensen*, van Huss, der Protestanten in *Ierland* (1642) der Hervormden in *Frankrŷk* (1572) hebben aan de vernielers van *Karthago*, *Korinthe*, *Numantie* en zoo vele andere Volken geene gruwelen te benŷden! De *Karthager is een eedbreker!* zeide de oude *Romein*, terwŷl hŷ alle goddelŷke en menschelŷke regten omtrent *Karthago* schond. De *ketter is een hellebrand*! zegt men in het nieuwe *Rome*, terwŷl men de onderdanen vooraf van gehoorzaamheid aan den ketterschen Vorst ontbindt. Met zulke lieden is geen vrede te sluiten. Eere hebbe het *Engelsche Parlement*, hetwelk deze waarheid erkent, en zich niet laat belezen, om aan de *Iersche* dweepers wapens tegen het Protestantismus in handen te geven.

Men heeft, welstaanshalve, de *openlŷke* herstelling der inquisitie tegengehouden. Maar wat helpt dit, wanneer de *inquisitie*, ook zonder die wettiging, *toch* werkzaam is! Men zal ook *openlŷk* niet de leer der onwaarde van alle verdragen met *ketters* erkennen. Dit zou onstaatkundig zŷn. Maar men zal daarom niettemin *in stilte* die leer prediken, en de Gemeente beduiden, dat zŷ geene pligten heeft omtrent menschen die toch eeuwig verdoemd zŷn. Heeft niet de verachtelŷke Haller zich in schŷn Protestantsch gehouden, om onder dien glimp dit kerkgenootschap de meest mogelŷke afbreuk te kunnen doen! Heeft hŷ daartoe niet van den Bisschop van *Freiburg* die hem in stilte geworven had, in *naam* van *God* vrŷheid bekomen! Is het dus wel eene hersenschim, wanneer men de Protestanten waarschuwt tegen eene leer, die in de *Roomsche* kerk hoe langs zoo meer heerschend wordt, en die thans door den Heiligen Stoel zelve met de orde, waarvan zŷ uitging, hersteld en erkend is geworden. *Het doel heiligt de middelen.*—*Arnhemsche Kourant.*

Den 25sten January 1827.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

Ten dienste der Fortificatie Werken te Curaçao.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c. Zal de Luitenant Kolonel Kommandant der Genie alhier aan den minst inschryvende verleenen de leverantie van

VYFTIEN DUIZEND SCHEPELS KALK,

welke door den aannemer moet worden gedaan op de eerste aanmaning, zoo dat de geheele oplevering van ieders inschryving uiterlyk vóór den 15den April 1827, zal moeten geschied zyn; waarvan eene helft in de Loots op het Rif en eene helft in die van het Waterfort moet worden geleverd; de aannemer zal hebben zorg te dragen dat de kalk welgebrand en van alle groote steenen gezuiverd zy, op poene dat by gebreke van dien, het niet by tyds geleverde, als mede het geen niet volgens de inschryving wordt bevonden, voor des aannemers rekening zal worden aangekocht. De betaling zal geschieden vier weken na de volle levering van hetgeen ieder heeft aangenomen.

De Billetten van inschryving moeten uiterlyk Dingsdag den 30sten dezer des voormiddags vóór 12 uren aan het Bureau van den Kommandant bovengenoemd ingeleverd worden, alwaar nader informatie en daarna het antwoord zal te bekomen zyn.

De Luitenant Kolonel Kommandant voornoemd,

J. C. NINABER.

Den 25sten January 1827.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

Ten dienste der Fortificatie Werken te Curaçao.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c. Zal de Luitenant Kolonel Kommandant der Genie alhier, aan den minst inschryvende verleenen de leverantie van

HONDERD DRIE EN ZESTIG STUKKEN KOKOSNOTEN BOOMEN EN VYF EN VYFTIG P. PYN RIBBEN.

De Billetten van inschryving moeten uiterlyk Dingsdag den 30sten dezer des voormiddags vóór 12 uren aan het Bureau van den Kommandant bovengenoemd ingeleverd worden, alwaar nader informatie en daarna het antwoord zal te bekomen zyn.

De Luitenant Kolonel Kommandant voornoemd,

J. C. NINABER.

Den 25sten January 1827.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur dezes en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c. Zal de Boekhouder en Eerste Commis, waarnemende de werkzaamheden van het Ambt van Raad Contrarolleur der Financien, aan den minst inschryvenden verleenen de leverancie van

TWEE DUIZEND VYF HONDERD ELLEN WITTE COLETTEN,

min of meer, ten behoeve der Lands Slaven.

De Billetten van inschryving zullen van heden, tot uiterlyk op aanstaanden Dingsdag den 30sten dezer, vóór twaalf ure kunnen ingezonden worden.

De Boekhouder en Eerste Commis voormeld,

J. PH. BOSCH.

Gouvernements Secretary, op Curaçao, den 22sten January 1827.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er ter Gouvernements Secretary een Brieven Zak zal worden opgemaakt om naar Amsterdam verzonden te worden, met het Nederlandsche brik schip Snelheid, gevoerd door kapitein E. Clausen, en dat dezelve Brieven Zak op den 1sten der maand February des morgens te zeven ure zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Curaçao den 26sten January 1827.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden ontvangen hebbende den navolgenden brief, heeft gelast dat aan denzelven publiciteit zal worden gegeven.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

De gemelde brief luidt aldus :—

Paris, le 26 Octobre 1826.

Monsieur le Gouverneur de Curaçao.

J'ai l'honneur de vous informer, que, par suite des ordres nombreux que je reçois de divers points du Nouveau-Monde, je viens d'ajouter à la Commission que je fais depuis long-temps dans les Articles de Paris, tels que Bronzes, Pendules, Eventails, Ombrelles, Parapluies, Porcelaines, Cristaux, Plumes, Fleurs, Passementeries, Selleries et Arnachemens; Articles confectionnés, tels que Souliers d'hommes et de femmes; Corsets, Gilets et Pantalons d'étoffes nouvelles, Broderies sur Batistes et Mousselines, Gants de peau de Paris, de Grenoble, Niort, Milhau, etc., etc.; Quincailleries, Bijouteries, fausses et fines, Tabletteries, Articles de Bureau, Papiers peints, Vases et Ornemens d'Eglise, et en général tout ce qui compose tous les articles des nombreuses Fabriques de Paris, et ceux des Fabriques de Lyon, Saint-Etienne, Avignon, Nismes, Ganges, etc., etc., etc.

Je viens d'y ajouter la Commission dans les Schals de laines de Mérinos brochés, fonds unis Blancs, Ponceau, Noir, Amaranthe à Bordures fleurs naturelles, telles que Roses, Œillets, Tulipes, Marguerites, etc., en 3/4, 4/4, 5/4, 6/4 de France, dans toutes les hauteurs de Bordures et en fonds pleins; le même Article en Bordures fleurs Cachemires et en Schals boiteux 5/4, et en long sur 2 aunes 1/2, Blanc, Noir, Ponceau, Amaranthe, imitation des Cachemires de l'Inde, et de même en Cachemires français.

Dans les Mérinos unis 4/4 et 5/4 toutes nuances de Modes, Alépines, et les Schals d'Escots et Mérinos imprimés à Bordures fleurs naturelles et fleurs cachemires, et de même fond plein à bordures, et Sur Schals Mérinos à franges torses des quatre côtés, dits Circassiennes.

Les Barèges unis 3/4 et 4/4 toutes nuances de modes et Ombrées.

Fichus barèges, 3/4 et 4/4 à bordure bourre de soie; *id.* unis et Ombrés.

Echarpes barèges, toutes nuances de modes, Sultanes, Bayadères et Ombrées.

Voiles, Fichus, Pointes, Pélerines, Schals, Robes de gazee brochées, en blanc et en couleur; Blondes de soie en tout genre.

Batiste 2/3 12 aunes de France.

Idem 2/3 12 aunes par vingt Mouchoirs ou Cravattes, bords musique.

Batiste forte 2/3 15 aunes pour Chemises.

Idem 3/4 15 aunes pour Chemises ou Draps de lit.

Batiste 5/8 par 24 Mouchoirs ou Cravattes, à bords musique.

Idem 1/2 aune par 26 à 28 mouchoirs, *idem* bords musique.

Batiste 2/3 12 aunes imprimées par Vingt Mouchoirs ou Cravattes, à une, deux, trois et quatre couleurs, dont les couleurs sont garanties bon teint.

Idem sur Batiste 5/8 d'aune; *idem* sur 1/2 aune.

Linons Batiste unis et imprimés, Linons-Gazes.

Broderies en tous genres en Batiste, des meilleures Fabriques de France.

Je dois encore vous observer qu'en outres du tres-grand avantage au milieu des Villes de fabriques, la place de Paris offre, pour la négociation des valeurs sur l'étranger, des avantages immenses et qu'elle seule possède; tandis que les villes des fabriques précitées sont forcées d'envoyer ces valeurs à des Maisons de banque de la place qui leur font supporter des pertes aux négociations, de Commissions de banque, Courtage, ports de lettres, etc., que supportent toujours, en dernier résultat, les Marchandises; désavantage que vous n'aurez pas avec ma Maison, faisant directement près de la haute Banque, la négociation de mes valeurs, et de plus encore la facilité de faire assurer à des prix tres-doux, de faire douaner sur cette même Place et de vous obtenir, près de la Douane, des primes d'exportation pour les Articles qui en sont susceptibles.

Des crédits en banque sur toutes les villes de fabriques, une très-grande habitude de toutes ces espèces de Merchandises, ayant voyagé pendant dix ans à provision pour tout ces Articles, des capitaux suffisans, un crédit justement acquis par un travail honorable, qui m'a valu mon compte courant à la Banque de France, sont les titres que j'ai à votre confiance, que je m'efforcerai toujours de justifier, et dont j'aurai l'honneur de vous convaincre, si vous daignez me favoriser de vos ordres.

Dans cet espoir, veuillez recevoir, Messieurs, avec l'assurance de tout mon dévouement, mes salutations les plus empressées.

BILLOY.

Rue Hauteville, passage Violet.

Maison de Commission pour les Achats des Articles des Fabriques Françaises, *à Paris.*

P. S. Sur votre réponse, je vous addresserai, si vous le désirez, des Echantillons et des Notes de Prix détaillés des Articles dont vous aurez besoin.

Prenez note aussi que je recevrai en Consignation les produits des deux Indes que vous pourriez m'adresser, avec des Anticipations d'une partie de la valeur à 1/2 p. 0/0 par mois.

Si, par hazard, votre genre d'affaires n'était pas dans les articles pour lesquels je vous offre mes services, veuillez avoir l'obligeance d'en faire part aux bonnes Maisons de vos amis qui s'y livrent, et auxquels il pourrait être agréable d'avoir un Acheteur en France qui serait chargé de leurs intérêts.

RENSEIGNEMENS A PRENDRE.

A Paris.	*A Marseille.*
Messieurs Jacques Lafitte et Cie, Banquiers.	Pascal fils ainé et Cie, banquiers.
Mallet frères.	Schnnel jeune et Cie.
Rougemont de Lowenberg;	*A Lisbonne.*
Periés frères.	Frizoni, Vindeler et Verdier, banquiers.
Delessert et Cie.	
Oppermann Mandrot et Cie.	Jacob Dhorman Herold.
Calion et Martin.	*A Naples.*
A Londres.	Jh. Binet et Cie.
James Bordieu et fils.	*A Anvers.*
Jus. Franceschiny.	Depouhon et Cie.
Au Hâvre.	*A Amsterdam.*
V. Millot Toussaint et Cie, armateurs.	Jn. De Burlett, banquier. Jn. Gerbet.
François Perquier, armateur.	*A Rotterdam.*
Isabelle et Prier, fils, armateurs.	Johanneau de la Reynière. *A Hambourg.*
Fouache et fils, armateurs.	De Chapcaurouge et Comp. Couturier.
A Calais.	
N. Mory.	*A Memel.*
A Rouen.	Hoffmann et Hoerle.
J. V. Alexandre, banquiers.	*A Francfort.*
Rouland l'ainé et Cie.	Emmanuel Muller.
A Bordeaux.	*A Lubec.*
Otard, banquier.	C. F. Gondelack, veuve Kock et Comp.
A Bayonne.	*A Saint-Pétersbourg.*
Furtado, banquier.	Camille Cerclet.

Paris, le 6 Octobre 1826.

A Monsieur le Gouverneur de Curaçao.

Je viens d'apprendre par les Journaux que le Port de Curaçao venait d'être déclaré port franc, desirant y etendre mes relations, je viens vous prier Monsieur de remettre mon adresse aux principales merchans de cette Colonie, qui seraient flattés d'avoir un Acheteur de tous repas à Paris; et si de mon côté je puis vous être utile à Paris je vous offre sans reserve tous mes services et vous prie de recevoir mes salutations les plus distinguées.

BILLOY.

Rue Vivienne No. 6.

ADVERTENTIE.

DE Raad Fiscaal ontvangen hebbende een aantal onbetaalde Rekeningen van Hoofd en Familie Geld en Recognitie Rekeningen ter geregtelyke invordering, waarschouwt elk en een ieder die dit aangaat, om tegens voldoening der retenuen, ter Bureau van het Fiscalaat gemelde Rekeningen binnen 14 dagen na dato dezes en mitsdien vóór of op den 5den February aanstaande te komen afbetalen. Zullende anderszins terstond daarna de Sommatien en verder geregtelyke invorderingen geschieden.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Fiscalaat den 22sten January 1827.

(Zegt het voort.)

Fiscaal's Kantoor, den 26sten January 1827.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op poene als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 26sten January 1827.

DE Commissie belast met het aannemen der aangiften voor de belasting op vaste en onroerende goederen, als mede van Slaven, breugt hierby ter kennis van de belanghebbenden, dat de twee laatste zittingen in de aanstaande Week op Maandag en Woensdag den 29sten en 31sten dezes van des morgens tien tot des namiddags te twee ure in de Raadzaal op het Gouvernements Huis zullen plaats hebben.

De President van opgenoemde Commissie,

C. A. Graaf DE LARREY.

Den 26sten January 1827.

DE Drogist Winkel van Deweduwe C. J. DEWINDT verplaatst zynde in de Breede Straat, Wyk 2, No. 83, zoo geeft zy hiervan kennis aan het Geëerde Publiek; als ook dat de ondergeteekende zich verantwoordelyk stelt voor eene prompte en stiptelyke bediening, op dat hare talryke begunstigers mogen voortgaan aan het welzyn van een talryk en behoeftig huisgezin edelmoedig te blyven bydragen.

J. GROESBEEK.

Den 19den January 1827.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekenden geassocieerd zynde, om Handel te dryven zoo wel in Commissie betrekkingen als anderzins, onder de Firma van PENSO & BRANDAO, geven aan hunne Vrienden en aan het Geëerd Publiek kennis dat hunne Firma den 1sten February aanstaande aanvang zal nemen, hoopende dat zy dezelfde gunst hun afzonderlyk tot heden door een ieder beweezen in het toekomende zullen meriteeren.

ISHAC DE ELIAO PENSO.
JOS. P. BRANDAO Jr.

January 19, 1827.

NOTICE.

THE undersigned enter into Co-partnership, for the purpose of carrying on Commission and other Mercantile business, do hereby notify to their Friends and the Public that the same will be commenced on the First of February next, under the Firm of PENSO & BRANDAO, and that they shall be happy to merit the same favors as they have experienced individually.

ISHAC DE ELIAO PENSO.
JOS. P. BRANDAO Jr.

Lyst der sedert den 19den tot den 26sten dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

H van der Meulen	L'Agent de Loyde
J Russel	C Jesurun
Le cousul d'Angleterre	C Rampelenberg
„ Bresilien	J Caballero
„ Mexicien	T de Paula
„ Suedois	D J Lobo
„ de France	Johanna Maria
„ Americain	

Curaçao den 26sten January 1827.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JANUARY.

20.	golet Palatina Adelaida, Alis,	St. Domingo
	brik Andre & Andrien, Cruay,	dito
22.	—— General Paez, Clark,	New York
	—— Wilhelmina & Sophia, Romer,	St. Eustatius
25.	golet De Gezusters, Wever,	Ricola
	—— Portena, Laroche,	Puerto Cabello
	schip General Paez, Ferero,	Margaritha
	golet Antoinette, Simon,	St. Thomas

UITGEKLAARD—JANUARY.

20.	golet Helena, Eltino,
	—— Maria, Sicard,
	—— Del Carmen, Ricardo,
23.	—— Yrena, Martien,
	—— Union Filantropica, Casseres,
24.	lantje Resistencia, Suris,
	brik Emelie Mathilda, Meyer,
	golet Venus, Rusman,

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 28sten January ten 9 ure.

Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.

Z. M.'s brik de Valk, gekommandeerd door den kapitein luitenant Van Es, vertrok op laatstleden Zondag den 21sten dezer, naar Truxillo en Vera Cruz; en op Maandag morgen den 22sten, Z. M.'s fregat de Amstel, gekommandeerd door den kapitein T. Bakker, naar Rio Janeiro en Rio de la Plata.

Op gisteren den 26sten des namiddags vertrok Z. M.'s brik de Panter, gekommandeerd door den kapitein luitenant Buis, naar Aruba, hebbende aan boord den Weledelen Gestrengen Heer S. Plats, voormaals Kapitein Kwartiermeester by het Garnisoen te Suriname en thans benoemd tot Kommandeur van het eiland Aruba; benevens den Weleerwaarden Heer G. B. Bosch.

Gedurende deze week zyn er eenige vaartuigen van La Guayra en Puerto Cabello aangekomen. Wy hebben by deze gelegenheden niets hoegenaamd kunnen vernemen wegens de aangelegenheden van Venezuela; het schynt dat alles tot nog toe stil is. Volgens mondelyke berigten, schynt het volk van Caracas niet te vreden te zyn dat de President Verlosser nog geene voorbereidingen maakt om met de Nationale Konventie een begin te maken;

UITTREKSELS VAN NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Parys, 15den Oct.—De toestand van Talma blyft steeds hoogst zorgelyk, en men ducht, dat hy eerlang zal bezwyken. De aartsbisschop heeft ten sterkste verlangd, om hem te mogen spreken, met betuiging, dat, zoo zyne godsdienstige vertroosting door den zieke aangenaam werd verklaard, hy dien dag als den schoonsten zyns levens zoude beschouwen, doch deszelfs gezin heeft begrepen, dat deze zoo onverwachte komst welligt ongunstige gevolgen zoude kunnen hebben, en heeft dus gemeend geenzins aan dit verlangen te mogen voldoen, daar het buiten dien, dewyl de zieke zyne kinderen in den protestantschen godsdienst liet opvoeden, twyfelachtig was, of des prelaats bezoek den gewenschten uitslag zoude hebben. De aartsbisschop is teruggekeerd, verklarende, dat, zoo zyne tegenwoordigheid verlangd mogt worden, hy des daags zoo wel als des nachts gereed was.

Den 21sten Oct.—Na dat de aartsbisschop eerst met zachtheid, naderhand met meer klemmende woorden, gepoogd heeft aan het ziekbed van Talma te worden toegelaten, en zulks door de nabestaanden is geweigerd, is denzelven, zoo men verzekert, van dit aanzoek kennis gegeven, en heeft hy die weigering goedgekeurd, als wel overtuigd, dat men van hem zoude hebben gevergd een beroep aftezweren, aan het welk hy zynen roem in de maatschappy schuldig was, het welk hy vermeende met eere te hebben vervuld en het welk hy nog op zyn doodbed hoogschatte.—Tevens moet hy zyne begeerte hebben te kennen gegeven, dat zyn lyk dadelyk van zyne woning naar het kerkhof zoude worden gevoerd. Deze begeerte is terstond na het overlyden aan de menigte bekend gemaakt, en van dat oogenblik heeft het ministerie zich met deze zaak niet verder gemoeid.

De ingezetenen hebben zich beyverd, om een man, die hun gedurende een reeks van 40 jaren een leerzaam vermaak had verschaft; die buitendien in zyne byzondere betrekkingen een braaf, regtschapen en hulpvaardig man is geweest, de laatste eere te bewyzen.—Ten 10 uren is de lykstatie vertrokken. Het rouwkleed droeg eene laurier kroon en de slippen werden door de voornaamste tooneelspelers van den Franschen schouwburg gehouden. Het lyk is door ten minste 10,000 personen, met de uiterste betamelykheid, met ongedekten hoofde gevolgd. Deze stoet bestond in de eerste plaats uit tooneelspelers, doch ook uit Pairs, gedeputeerden, academisten, generaals, schilders, beeldhouwers, dichters, kwekelingen, in een woord uit de keur der ingezetenen dezer hoofdstad.—Het aantal der aanschouwers konde ten minste op 80,000 werden begroot.

Aan het kerkhof van Pere la Chaise gekomen, is het lyk door kwekelingen naar het graf gedragen. Lafon, de vriend en mededinger des overledenen, heeft in eene gevoelvolle lykrede deszelfs voortreffelyke talenten en den hoogen graad, tot welken hy de uitoefening zyner edele kunst had gebragt, geschetst. Arnault heeft hulde gedaan aan zyne deugden als mensch, als burger en als vriend, en heeft gewaagd van zyne zucht, om alle de genen, om het even van welke gevoelens, die door staatkundige factien werden vervolgd, hulp en schuilplaats te verleenen.—Jouy heeft het verlies betreurd, het welk de kunsten en letteren door zynen dood zouden lyden.

Ook dit vooral heeft weder geleerd, dat de meerderheid der Parysche ingezetenen godsdienstige verdraagzaamheid weet te waarderen;—het ergert de monarchale en jesuitische party geweldig, die met hooge woorden vordert, dat Z. M. zyne tegenwoordige ministers zal wegzenden, om den troon en het altaar te behouden.

Haarlem, 23sten Oct.—De berigten uit Groningen luiden zeer treurig. "Men vindt" dus schryft men van daar, "niet alleen geen huis, maar byna geen mensch, het welk vry is gebleven van de ziekte, en zy, die deze eenmaal gehad hebben, storten elk oogenblik weder in. De gouverneur begint te herstellen, doch twee der wethouders zyn overleden en de derde is zeer ernstig ziek. Het luiden der groote klok by het begraven is verboden, om dat het byna niet ophield, daar men steeds met lyken in aantogt was; en de regering heeft verzocht de huizen, in welke lieden overleden waren, niet langer dan drie dagen te sluiten, om dat anderzins geheele straten gesloten bleven."

Het is den Franschen minister de Villèlle gelukt, om den Britschen staatsminister Canning, ofschoon geen edelman, tegen de voorschriften der hof etiquette, aan 'sKonings tafel te brengen.

HEILIGE STAATKUNDE.

Tot in het vyftiende jaar der negentiende eeuw van onze christelyke jaartelling, was het in geene ongekrenkte menschelyke hersenen opgekomen, aan de staatkunde de hoedanigheid toe te kennen, welke men gewoon is door het byvoegelyk naamwoord *heilig* uit te drukken. Wat men vroeger al of niet moge geweten hebben; dit wist men en men hield er zich van overtuigd, dat de staatkunde veeltyds een zeer *onheilig* ding is, hetwelk, even als de verfoeyelyke Jezuiten, het middel om het doel wettigt, en dan nog dat doel alleen goed en heilig acht, waarby het eigenbelang rekening vindt. Gemeenzaam sprak men van *eigenbatige, verraderlyke, listige, vervloekte, helsche* Staatkunde. Het allermeeste, maar tevens zeldzaamste was het, als men sprak van *wyze, milde, edelmoedige* Staatkunde. Van *Heilige* Staatkunde sprak men *nooit*. Wat meer is: geen nadenkend mensch geloofde aan haar bestaan.—Ja! elk, wien het hoofd niet op hol was, hield haar voor *zedelyk onmogelyk*. Hy had den naam slechts te hooren, om eene *contradictie* te herkennen.

Maar het jaar 1815 kwam, en met hetzelve een *heilig verbond*. De acte, waarby hetzelve werd daargesteld, zag er zoo byster heilig uit, dat elk, die voor een half centje wereldkennis had opgedaan, dadelyk zeide, "het is mooi:" en nooit zullen wy het vergeten, dat wy dadelyk de aanmerking hoorden maken, dat het met dergelyke verbindtenissen doorgaans gaat, en naar den aard der zaak gaan moet, als met de beloftenissen van iemand, die, aan den drank verslaafd, somtyds in alle opregtheid zich verbindt, om nooit meer te drinken; maar zyne geheele verbindtenis vergeet, zoodra hy de herberg wederziet.

Een ander oordeel velden zy, die ook deze kleine portie wereldkennis niet bezaten. Goede zielen, die door den klank van vrome woorden werden verbysterd, en alles voor goud houden wat maar blinkt, schreven boeken over het heilig verbond; voorspelden de gouden eeuw, en toonden te gelooven aan het bestaan en de op handen zynde verwezenlyking van eene—*heilige staatkunde*. Men had goed zeggen, dat woorden en zaken twee verschillende dingen zyn; dat het onvoorzigtig was zoo vroeg te spreken; dat het nog geen tyd was om hoezee! te roepen; dat men eerst eens moest zien, wat het geven zou; dat het altyd gewaagd is, om voor profeet te spelen, zonder eene roeping als profeet te hebben. Het mogt niet baten: en men werd boos als men zoo sprak.

Welke was de fout van deze goede halzen? Zeer eenvoudig; zy namen het woord *heilig* in deszelfs gewone beteekenis, en zagen over het hoofd, dat hetzelve, gevoegd by het woord staatkunde, in deszelfs beteekenis, door de laatste wordt beperkt en geheel gewyzigd: dat, terwyl gemeenlyk het byvoegelyke de eigenschap van het zelfstandige aanduidt, hier eene uitzondering op dien regel plaats had, daar hier het zelfstandige de eigenschap van het byvoegelyke uitdrukt, en dat alzoo *heilige staatkunde* niets anders is dan *staatkundige heiligheid*. Hadden zy dit opgemerkt, zy zouden zich niet in het zweet geschreven hebben en bewaard zyn gebleven voor het onaangename lot, hetwelk nu hun deel werd, daar zy met neergeslagene oogen, als valsche profeten, beschaamd staan, en nog uitgelaghen worden daarenboven.

Het gene men profeteerde kwam niet, en kon niet komen, doordien men het woordje *heilig* opnam in eenen verkeerden zin; van hetzelve alles verwachtte, wat niet werd bedoeld; en met hetzelve onbestaanbaar keurde, wat er best mede bestaat, blykens de ondervinding van elf jaren. Deze is de beste, ja de alleen authentieke uitlegster der heilige acte, en zy leert op het overtuigendst, dat *heilige* staatkunde, niets anders is dan *staatkundige* heiligheid. Laat ons zien!

Constitutionele inrigtingen, by plegtige acten, ongevergd beloven, en dan eindigen met die niet te geven; of, waar men die verlangt, tegen te werken; of die, waar men ze niet langer weigeren kan, zoo te beperken, dat men alleen form krygt; doch geen wezen. Dit is, in de gewone beteekenis van het woord, ganzch niet *heilig*. Maar verbindt men het woord met het woord *staatkunde*, zoo is het wel degelyk *heilig*: want het is gebeurd, en wel door het bedryf van *heilige verbondelingen*.

Volken, die de stem verheffen, om dit beloofde goed te verkrygen, gewapenderhand aanvallen, om hen deswege te tuchtigen, en als oproerlingen te straffen, is, in de gewone beteekenis van het woord, *onheilig*: maar by de staatkunde is het *heiligheid*.

Een volk, dat op den Europischen grond, sedert eeuwen zucht onder het wreede juk van barbaren, die in *Europa* vreemdelingen zyn; dat pogingen doet, om dit juk af te werpen en te verkrygen, waarop het volgens menschelyke en goddelyke regten aanspraak heeft, laten vermoorden door deszelfs wreede onderdrukkers, zonder een enkel woord zelfs te spreken, om aan zulk een onmenschelyk tooneel een einde te maken;—dit is, in de gewone beteekenis van het woord *onheilig*; maar by de staatkunde het toppunt van *heiligheid*.

Toelaten, dat Barbaren uit *Afrika* eenen aanval doen in *Europa*, om daar te verwoesten en te moorden; deze verwoestingen aanzien, zonder zich te bewegen, afgeslagene hoofden en afgesnedene ooren by duizenden zien opzenden naar de voormalige hoofdstad der Christenheid, om daar voor het oog van Christenen ten toon gesteld te worden; en by dit alles onbewogen blyven, terwyl men eene magt bezit, meer dan honderdmalen toereikend, om aan deze gruwelen grenzen te zetten; alzoo dus ten minste *negatief* aan dezelve deel te nemen, is, in de gewone beteekenis van het woord, zoo *onheilig*, dat men hen, die er zich aan schuldig maken, gekroonden of ongekroonden, de wraak van God met vertrouwen kan aankondigen. Maar *allerheiligst* is dit by de staatkunde; of zyn zy, die dit doen, niet de verbondelingen van 1815? En die zyn immers *heilig*?

Aan eenen minder magtigen staat voorschryven, dat hy zyn land zal openzetten ten dienste van magtigeren, zonder van deze dienst voor zich zelve eenig voordeel te mogen trekken, en alzoo denzelven te dwingen, om zyne eigene ingezetenen te benadeelen ten voordeele van vreemdelingen: en als dat niet wil lukken, het opperhoofd van zulk eenen staat, voor het oog der wereld, en tegen de waarheid aan, verwyten, dat hy alleen, op deze voorwaarde Koning werd; schoon de wereld weet, dat hy zulks eeniglyk is, door de vrye keuze van zyn volk, hetwelk zyner vaderen verdiensten niet vergeet, en zyne deugden eert;—dit is wel, in den gewonen zin van het woord *onheilig*; maar wederom staatkundig *heilig*.

Het verdriet ons er meer van te zeggen. Wie na deze nog aan *heilige* staatkunde wil gelooven, die doet het! Alleen hy neme dan toch het woord *heilig* in deszelfs regte beteekenis.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, December 1.

VERY INTERESTING FROM PERU.

Extract of a letter from Lima, dated July 31, received by the Rebecca Sims, at this port.

"I am afraid that the war in this country, is not at an end. The Peruvians are getting to be discontented with having so large a Colombian force in the Country. On the 28th instant, a plot was discovered, just at the moment when it was arriving at maturity, to take the arms from the Colombian army, and drive them from Peru, after killing Bolivar. Forty or fifty Peruvian officers have been arrested on the supposition of their having been concerned in the conspiracy. Among these are three generals, one of whom commanded the army at the great battle and victory at Junin; since which he has been toasted and caressed all in hands. "Viva General Nichochia" was on the lips of every one. Now, what a change! On suspicion, he is arrested, and, on suspicion, put into a cell in a convent, in double irons, and with a guard. He is a fine fellow, and the people are fond of him; but none dare say a word.

When Bolivar sent for him, he tried to shame him; but he had the wrong man to deal with. "General," said Bolivar, I am astonished to find a man of your standing connected with so pitiful a conspiracy as this. Something more noble was expected from you." Nichochia answered. "I am now sorry that I did not know of this attempt to revolt. Perhaps I could have done my country some service in it, and relieved them from these Colombians, who are taking the bread from our mouths. And now, as I have an opportunity, I tell you that you have scarce a friend in the country, and, the quicker you return the better." This was language that such a man as Bolivar could not stand. He flew into a violent rage, and ordered his guard to arrest him. Nichochia looked him sternly in the face, and observed: "If I had my sword, in the presence of your guard, I would draw some of that *black blood* from you, and relieve the world of you."

I am afraid that this circumstance will lead to a serious revolution. Bolivar has removed from his house three miles from the city, to the palace, where he now is with double guard. I hope that the affair will die away, but I see no prospect of it. Bolivar will not give up his power, and the people are evidently dissatisfied with his keeping it. They say that he wants to be king; and of that *kind of cattle* they have already had their full proportion. *That* looks very much like being his object. He has *elected himself* President of Upper Peru for life, with the privilege of choosing his successor. Does this look like liberty? He told the people it was, and they believed it. They thought he was too great a man to do wrong, and that whatever he did was right. The congress of Peru should have assembled last March, and all the representatives from the different districts should have come to Lima. But Bolivar, fearful perhaps that they might wrest from him the power of *dictator*, given to him at their last session, dissolved them before they entered on business.

I think that the opinion will be different from what it now is in the United States and Europe, with regard to Bolivar, and that before the year is out, he will tarnish the great fame he has obtained as a disinterested patriot, and cease to be coupled with Washington, as the saviour of his country."—*Phil. Aurora.*

December 9.

South American Churning Company.—We had all sorts of English speculations in South America, some of which were really amusing. Besides many brother companies which I met at Buenos Ayres, I found a sister association of milkmaids. It had suddenly occurred to some of the younger sons of John Bull, that as there were a number of beautiful cows in the United Provinces of Rio de la Plata, a quantity of good pasture, and as the people of Buenos Ayres had no butter to their bread, a churning company would answer admirably: before the idea was many months old, a cargo of Scotch milkmaids were lying becalmed under the Line, on their passage to make butter at Buenos Ayres. As they were panting and sighing (being from heavy rains unable to come on deck) Neptune as usual boarded the ship; and the sailors who were present say, that the first observation was, that he had never found so many passengers and so few beards to shave; however, when it was explained to him, that they were not Brittannia's *sons*, but Johnny Bulls, who have no beards, the old god smiled and departed. The people at Buenos Ayres were thunderstruck at the unexpected arrival of so many British milkmaids; however, private arrangements had been made, and they, therefore, had milk before it was generally known that they had got cows. But the difficulties which they experienced were very great; instead of leaning their heads against patient domestic animals, they were introduced to a set of lawless wild creatures, who looked so fierce that no young woman who ever sat upon a three-legged stool could dare to approach, much less to milk them. But the Gauchos attacked the cows, tied their legs with strips of hide, and as soon as they became quiet, the shops of Buenos Ayres were literally full of butter. But now for the sad moral of the story:—after the difficulties had been all conquered, it was discovered, first, that the butter would not keep! and, secondly, that somehow or other the Gauchos and natives of Buenos Ayres——liked oil better!—*Head's Rough Notes.*

December 11.

Singular Report.—We have been informed that a courier from England lately passed through this city to Washington, with despatches from the British cabinet conveying intelligence *that the present condition of Spain was such as to render it necessary for England to garrison the Island of Cuba.* If this be true it gives a new explanation to the late conduct of England with regard to the colonial trade. A short time will decide its correctness. But taken in connection with the policy of this country, it assumes a very portentous aspect. The Island of Cuba would be to the English in this hemisphere what the citadel of Gibraltar is to them in Europe. That the English feel anxious to possess the city of Havana, there can be no doubt. It would gave them a controul over the trade of all the western states of their great rival on this continent. Their late order in council, and their refusal to negotiate with Mr. Gallatin, indicate that the English cabinet had some deep plan in agitation. If that plan was the possession of the Havana, it is not a matter of surprise that her ministry should leave the colonial trade as it ever was. Their object plainly is to force this country their own terms; but we hope and trust there is yet the same spirit in the United States which animated our country during the last war—the war of our commercial independence. We look with anxiety upon the future.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, December 7.

PRESIDENT'S MESSAGE.

From the National Intelligencer, extra, of Tuesday.

The President of the United States transmitted, this day, to both Houses of Congress the following.

MESSAGE.

(*Continued from our last.*)

Fellow Citizens of the Senate and of the House of Representatives :

The Congress of ministers from several of those nations which assembled at Panama, after a short session there, adjourned to meet again, at a more favorable season, in the neighborhood of Mexico. The decease of one of our ministers on his way to the Isthmus, and the impediments of the season, which delayed the departure of the other, deprived us of the advantage of being represented at the first meeting of the Congress. There is, however, no reason to believe that any of the transactions of the Congress were of a nature to affect injuriously the interests of the United States, or to require the interposition of our ministers, had they been present. Their absence has, indeed, deprived us of the opportunity of possessing precise and authentic information of the treaties which were concluded at Panama ; and the whole result has confirmed me in the conviction of the expediency to the United States of being represented at the Congress. The surviving member of the Mission, appointed during your last session, has accordingly proceeded to his destination, and a successor to his distinguished and lamented associate will be nominated to the Senate. A Treaty of Amity, Navigation, and Commerce, has, in the course of the last summer, been concluded by our ministers Plenipotentiary at Mexico, with the United States of that Confederacy, which will also be laid before the Senate, for their advice with regard to its ratification.

In adverting to the present condition of our fiscal concerns, and to the prospects of our Revenue, the first remark that calls our attention, is, that they are less exuberantly prosperous than they were at the corresponding period of the last year. The severe shock so extensively sustained by the commercial and manufacturing interests in Great Britain, has not been without a perceptible recoil upon ourselves. A reduced importation from abroad is necessarily succeeded by a reduced return to the Treasury at home. The net revenue of the present year will not equal that of the last. And the receipts of that which is to come will fall short of those in the current year. The diminution, however, is in part attributable to the flourishing condition of some of our domestic manufactures, and so far is compensated by an equivalent more profitable to the nation. It is also highly gratifying to perceive, that the deficiency in the revenue, while it scarcely exceeds the anticipations of the last year's estimates from the Treasury, has not interrupted the application of more than eleven millions during the present year, to the discharge of the principal and interest of the debt, nor the reduction of upwards of seven millions of the capital debt itself.—The balance in the Treasury on the first of January last, was five millions two hundred and one thousand six hundred and fifty dollars and forty three cents. The receipts from that time to the 30th of September last, were nineteen millions five hundred and eighty five thousand nine hundred & thirty two dollars & 50 cts. The receipts of the current quarter, estimated at six millions of dollars, yield, with the sums already received, a revenue of about twenty five millions and a half for the year. The expenditures for the three first quarters of the year have amounted to eighteen millions seven hundred and fourteen thousand two hundred and twenty six dollars and sixty six cents. The expenditures of the current quarter are expected, including the two millions of the principal debt to be paid, to balance the receipts. So that the expenses of the year, amounting to upwards of a million less than its income, will leave a proportionally increased balance in the Treasury on the first of January, 1827, over that of the first January last.—Instead of five millions two hundred thousand, there will be six millions four hundred thousand dollars.

The amount of duties secured on merchandise imported from the commencement of the year until the 30th of September, is estimated at twenty one millions two hundred and fifty thousand dollars, and the amount that will probably accrue during the present quarter, is estimated at four millions two hundred and fifty thousand, making for the whole year twenty five millions and a half, from which the drawbacks being deducted, will leave a clear revenue from the customs, receivable in the year 1827, of about twenty millions four hundred thousand dollars, which the sums to be received from the proceeds of Public Lands, the Bank Dividends, and other incidental receipts, will form an aggregate of about twenty three millions, a sum falling short of the whole expenses of the present year, little more than the portion of those expenditures applied to the discharge of the Public Debt, beyond the annual appropriation of ten millions, by the act of 3d March, 1817. At the passage of that act, the public debt amounted to one hundred and twenty three millions a half. On the first of January next, it will be short of seventy four millions. In the lapse of those ten years, fifty millions of public debt, with the annual charge of upwards of three millions of interest upon them, have been extinguished. At the passage of that act, of the annual appropriation of the ten millions, seven were absorbed in the payment of interest, and not more than three millions went to reduce the capital of the debt. Of the same ten millions, at this time scarcely four are applicable to the interest, and upwards of six are effective in melting down the capital. Yet our experience has proved that a revenue consisting so largely of imposts and tonnage, ebbs and flows to an extraordinary extent, with all the fluctuations incident to the general commerce of the world. It is within our recollection that even in the compass of the same last ten years, the receipts of the Treasury were not adequate to the expenditures of the year ; and that in two successive years it was found necessary to resort to loans to meet the engagements of the nation. The returning tides of the succeeding years replenished the public coffers, until they have again begun to feel the vicissitude of a decline. To produce these alternations of fullness and exhaustion, the relative operation of aboundant or of unfruitful seasons, the regulations of foreign governments, political revolutions, the prosperous or decaying condition of manufactures, commercial speculations, and many other causes, not always to be traced, variously combine. We have found the alternate swells and diminutions embracing periods of from two to three years. The last period of depression to us was from 1819 to 1822. The corresponding revival was from 1823 to the commencement of the present year. Still we have no cause to apprehend a depression comparable to that of the former period, or even to anticipate a deficiency which will intrench upon the ability to apply the annual ten millions to the reduction of the debt. It is well for us, however, to be admonished of the necessity of abiding by the maxims of the most vigilant economy, and of resorting to all honorable and useful expedients, for pursuing with steady and inflexible perseverance the total discharge of the debt.

Besides the seven millions of the loans of 1813, which will have been discharged in the course of the present year, there are nine millions which, by the terms of the contract, would have been, and are now, redeemable.—Thirteen millions more of the loan of 1824 will become redeemable from and after the expiration of the present month ; and nine other millions from and after the close of the ensuing year. They constitute a mass of thirty-one millions of dollars, all bearing an interest of six per cent, more than 20,000,000 of which will be immediately redeemable, and the rest within little more than a year. Leaving of this amount, fifteen million to continue at the interest of six per cent., but to be, as far as shall be found practicable, paid off in the years 1827 and 1828, there is scarcely a doubt that the remaining sixteen millions might, within a few months, be discharged by a loan at not exceeding five per cent. redeemable in the years 1829 and 1830. By this operation, a sum of nearly half a million of dollars may be saved to the nation ; and the discharge of the whole thirty-one millions within the four years, may be greatly facilitated, if not wholly accomplished.

By an act of congress of 3d March 1825, a loan, for the purpose now referred to, or a subscription to stock, was authorised, at an interest not exceeding four and a half per cent. But, at that time, so large a portion of the floating capital of the country was absorbed in commercial speculations, and so little was left for investment in the stocks, that the measure was but partially successful. At the last session of congress, the condition of the funds was still unpropitious to the measure ; but the change so soon afterwards occurred, that, had the authority existed to redeem the nine millions now redeemable by an exchange of stocks, or a loan at five per cent., it is morally certain that it might have been effected, and with it a yearly saving of ninety thousand dollars.

With regard to the collection of Revenue of Impost, certain occurrences have within the last year, been disclosed in one or two of our principal ports, which engaged the attention of Congress at their last session, and may hereafter require further consideration. Until within a very few years, the execution of the laws for raising the revenue, like that of all other laws, has been ensured more by the moral sense of the community, than by the rigors of a jealous precaution, or by penal sanctions. Confiding in the exemplary punctuality and unsullied integrity of our importing merchants, a gradual relaxation from the provisions of the Collection Laws, a close adherance to which would have caused inconvenience and expense to them, had long become habitual; and indulgences had been extended universally, because they had never been abused. It may be worthy of your serious consideration, whether some further legislative provision may not be necessary to come in aid of this state of unguarded security.

From the reports herewith communicated of the Secretaries of War and of the Navy, with the subsidiary documents annexed to them, will be discovered the present condition and administration of our Military establishment on the land and on the sea. The organization of the Army having undergone no change since its reduction to the present Peace Establishment in 1821, it remains only to observe, that it is yet found adequate to all the purposes for which a permanent armed force in time of peace can be needed, or useful. It may be proper to add, that, from a difference of opinion between the late President of the U. States and the Senate, with regard to the construction of the act of Congress of 2d March, 1821, to reduce and fix the Military Peace Establishment of the United States, it remains hitherto so far without execution, that no Colonel has been appointed to command one of the Regiments of Artillery. A supplementary or explanatory act of the Legislature appears to be the only expedient practicable for removing the difficulty of this appointment.

In a period of profound peace, the conduct of the mere military establishments forms but a very inconsiderable portion of the duties devolving upon the administration of the Department of War. It will be seen by the returns from the subordinate departments of the Army, that every branch of the service is marked with order, regularity, and discipline. That from the commanding general through all the gradations of superintendence, the officers feel themselves to have been citizens before they were soldiers, and that the glory of a Republican Army must consist in the spirit of freedom by which it is animated, and of patriotism by which it is impelled. It may be confidently stated, that the moral character of the Army is in a state of continual improvement, and that all the arrangements for the disposal of its parts have a constant reference to that end.

But to the War Department are attributed other duties, having indeed relation to a future possible condition of war, but being purely defensive, and in their tendency contributing rather to the security and permanency of peace : The creation of the fortifications provided for by Congress and adapted to secure our shores from hostile invasion : The distribution of the fund of public gratitude and justice to the pensioners of the Revolutionary war : The maintenance of our relations of peace and of protection with the Indian Tribes : And the internal improvements and surveys for the location of Roads and Canals, which during the last three sessions of Congress have engaged so much of their attention, and may engross so large a share of their future benefactions to our country.

By the act of the 30th of April 1824, suggested and approved by my predecessor, the sum of thirty thousand dollars was appropriated for the purpose of causing to be made the necessary surveys, plans, and estimates, of the routes of such roads and canals as the President of the United States might deem of national importance in a commercial or military point of view, or necessary for the transportation of the public mail—the surveys, plans, and estimates, for each, when completed, to be laid before Congress.

In execution of this act, a Board of Engineers was immediately instituted, and have been since most assiduously and constantly occupied in carrying it into effect. The first object to which their labours were directed, by order of the late President, was the examination of the country between the tide waters of the Potomac, the Ohio, and Lake Erie, to ascertain the practicability of a communication between them, to designate the most suitable route for the same, and to form plans and estimates in detail of the expense of execution.

On the 3d of February, 1825, they made their first report, which was immediately communicated to Congress, and in which they declared that, having maturely considered the circumstances observed by them personally, and carefully studied the results of such of the preliminary surveys as were then completed, they were decidedly of opinion that the communication was practicable.

At the last session of Congress, before the Board of Engineers were enabled to make up their second report, containing a general plan, and preparatory estimate for the work, the Committee of the House of Representatives upon Roads and Canals, closed the session with a report, expressing the hope that the plan and estimate of the Board of Engineers might at this time be prepared, and that the subject be referred to the early and favourable consideration of Congress at their present session. That expected Report of the Board of Engineers is prepared, and will forthwith be laid before you.

Under the resolution of Congress, authorizing the Secretary of War to have prepared a complete system of Cavalry Tactics of the United States, to be reported to Congress at the present session—a Board of distinguished officers of the Army, and of the Militia, has been convened, whose report will be submitted to you, with that of the Secretary of War. The occasion was thought favourable for consulting the same Board, aided by the results of a correspondence with the governors of the several States and Territories, and other citizens of intelligence and experience, upon the acknowledged defective condition of our Militia system, and upon the improvements of which it is susceptible. The report of the Board upon this subject is also submitted for your consideration.

In the estimates of appropriations for the ensuing year, upwards of five millions of dollars will be submitted for the expenditures to be paid from the Department of War. Less than two fifths of this will be applicable to the maintenance and support of the Army. A million and a half, in the form of pensions, goes as a scarcely adequate tribute to the services and sacrifices of a former age ; and a more than equal sum, invested in fortifications, or for the preparations of internal improvement, provides for the quiet, the comfort, and the happier existence of the ages to come. The appropriations to indemnity those unfortunate remnants of another race, unable alike to share in the enjoyment, and to exist in the presence of civilization, though swelling in recent years to a magnitude burdensome to the Treasury are generally not without their equivalents, in profitable value ; or serve to discharge the Union from engagements more burdensome than debt.

In like manner, the estimate of appropriations for the Navy Department will present an aggregate sum of upwards of three millions of dollars. About one half of these, however, cover the current expenditures of the Navy in actual service, and one half constitutes a fund of national property, the pledge of our future glory and defence. It was scarcely one short year after the close of the late war, and when the burden of its expenses and charges was weighing heaviest upon the country, that Congress, by the act of 29th April, 1816, appropriated one million of dollars annually, for eight years, to the *gradual increase of the Navy*. At a subsequent period, this annual appropriation was reduced to half a million for six years, of which the present year is the last. A yet more recent appropriation the last two years for building ten sloops of war, has nearly restored the original appropriation of 1816, of a million for every year. The result is before us all. We have twelve line of-battle ships, twenty frigates, and sloops of war in proportion ; which, with a few months of preparation, may present a line of floating fortifications along the whole range of our coast, ready to meet any invader who might attempt to set foot upon our shores ; combining with a system of fortifications upon the shores themselves, commenced about the same time under the auspices of my immediate predecessor, and hitherto systematically pursued, it has placed in our possession the most effective sinews of war, and has left us at once an example and a lesson, from which our own duties may be inferred. The gradual increase of the Navy was the principle of which the act of 29th April, 1816, was the first developement. It was the introduction of a system to act upon the character and history of our country for an indefinite series of ages. It was a declaration of that Congress to their constituents and to posterity, that it was the destiny and the duty of these Confederated States, to become, in regular process of time, and by no petty advances, a great naval power. That which they proposed to accomplish in eight years, is rather to be considered as the measure of their means, than the limitation of their design. They looked forward for a term of years sufficient for the accomplishment of a definite portion of their purpose ; and they left to their successors to fill up the canvass of which they had traced the large and prophetic outline. The ships of the line, and frigates, which they had in contemplation, will be shortly completed. The time which they had allotted for the accomplishment of the work, has more than elapsed. It remains for your consideration how their successors may contribute their portion of toil and of treasure for the benefit of the succeeding age, in the gradual increase of our Navy. There is, perhaps, no part of the exercise of the Constitutional Powers of the Federal Government, which has given more general satisfaction to the People of the Union than this. The system has not been thus vigorously introduced, and hitherto sustained, to be now departed from, or abandoned. In continuing to provide for the gradual increase of the Navy, it may not be necessary or expedient to add for the present, any more to the number of ships ; but should you deem it advisable to continue the yearly appropriation of half a million to the same objects, it may be profitably expended, in providing a supply of timber to be seasoned, and other materials for future use ; in the construction of docks, or in lying the foundations of a School for Naval Education, as to the wisdom of Congress either of those measures may appear to claim the preference.

(*To be Continued.*)